

Mobillal táncolók

Öreg köveket kapirgálók népe lettünk,
 öreg fát vakarászók népe lettünk,
 jihááá, kipofozzuk, kiglancoljuk,
 haaasztaratta, újraértelmezzük,
 piffpuff, modernizáljuk őseink életének
 színhelyeit kíváncsi turistatekintetek
 kereszttüzeiben bámm, bám,
 varázsütésre
 újraéled a múlt, ide a térkő,
 oda a teraszdeszka, emide butik,
 amoda sétány, fagyisbódé
 és főleg múzeumshop, kicsi kávé,
 kicsi vendéglő, kicsi öntöttvas korlát,
 tadaáám, innen a vízre látni,
 tadaáám, innen a bástyára,
 tadaáám, páholyból megtekinthető
 az eleink kiömlött véréből
 pirosult,
 csatakos,
 iszamos,
 ragacsos,
 szutyogós csatatér,
 fájdalomcsillapítót ide,
 megfájdul a fejünk a napon,
 allergiagyógyszert ide,
 taknyolunk a pollentől,
 tiritarka tapaszokat
 a kocogók érzékeny izmainak,
 futnak a hazáért, az álomtestért,
 alakul, alakul, de még hogy alakul,
 a csata akkor dől el,
 mikor majd elegáns fogadásokon
 a most kikovácsolt idomokon
 szikrát vetnek a férfitekintetek,
 villan a,
 villan a tetkó,
 csillan a piercing,
 míg az állványok tetején
 kaparász,
 kotorász,

ódon fát, őskövületet vakarász
egy slamposruhás melós,
lábánál zenedoboz,
a belőle áradó muzsika interferál
a sétálóutca felől sodródó
playback-szaxofonos tinglitanglival,
what a wonderful world,
magányos, numerahiányos férfihang
nyúlik, nyúlik, nyúlton-nyúlik túltól-túlíg
a levegőben,
mint ökörnyál,
mobillal kezemben táncolok,
és közben csak rád gondolok,
tökegyedűül,
csontegyedűül
mocsokegyedűül,
baromegyedűül,
rengetegen vagyunk egyedül,
szól közbe a stati-stati-statisztikai
hivatal statisztikara,
soha ennyi egyemberes háztartás
nem volt még a földön,
jókat eszünk,
jókat iszunk,
jókat bulizunk,
jókat szexelünk,
de aztán hagyjon szépen
mindenki magunkra,
franc fog alkalmazkodni,
hallod, még mit nem,
az én házam az én váram,
az én házirendem az én elvárásom,
fel is, út le is út,
mobillal kézben táncolunk,
a partnerünkre gondolunk,
kivívott szabadságjogaink
csonthalmain győzedelmi ének,
közben csiszatoljuk a múlt kereteit,
kapirgásszuk a múlt kőközeit,
legyen turizmus,
ha turizmus van, minden van,
disznófejű nagyúr bizony,
a turi-turi-turista,
etetni kell, itatni kell,
odagyúlik, mint
hús forrás vizére sóvárgó szarvas,
ruházni kell I love City-pólóval,

*mint a mezők liliomait,
nyitunk egy patikatiszta patinás
tavernát
vagy tavernákulumot
vagy mit,
abban van a pénz,
hiszen annyiért veszem a kaját,
amennyiért lehet,
hiszen annyiért adom,
amennyiért akarom,
amennyiért nem szégyellem,
á, már nem úgy van az, mint régen,
ne hidd, ne hidd, nenene hidd,
a vendéglátásnak annyi,
kampó, kampec, nihil,
régen még volt benne pénz,
de mennyire, hogy volt,
én még a nagy nemzedékből vagyok,
én még emlékezem, komám,
ma már csak csődbe menni lehet,
iszonytató a költség,
a bérlet,
kaja, konyha, személyzet
csőváz, csődben megyek a csődbe,
az egyetlen módszer,
na most figyelj, na most, na most,
ha sok vasat tartok a tűzbe,
ha egyszerre
csak egy fronton megyek csődbe,
és valahogy ki is mentek
magamnak belőle,
nem húznak csőbe,
itt a pénzem, hol a pénzem,
hadd forogjon,
míg valami csóringert
a patinás vendéglőm
ablakkeretéről
vakarással az ősi patinát,
s gondosan bekeneteti
vadonatúj patinával,
arra bukik a turista, az úri turista,
a kapirgászó nem egy vállalkozó szellem,
de hát ilyen mókások is kellene,
huss, huss,
állványfutkosó ecsetes mókus,
hétvégén ő is turista,
jösz te meg az én utcámba, aranyapa,*

kártyalecsippantók népe, előre,
drónzümmöggetők népe, előre,
tartalommegosztók népe, előre,
parkolóórát apróval etetők népe, előre,
rohamozzátok meg
a pubokat, store-okat, kávézókat,
mert a vár vadromantikus szirtjei tövén,
a lombkoronasétány alatt ásító mélyben,
a vízparti korzó bokraiban
már setteng a Mesterséges Intelligencia,
egyelőre cukiskodik, nem követel,
csak a figyelmedet kéri, de azt teljesen,
és köszöni szépen és megjegyzi szépen,
de figyeld csak,
egy megadott jelre, hoppsza,
rettentően kinyitja a csipáját,
és ha hihetünk
a stati-stati-statisztikarnak,
márpedig kinek hinnénk, öcsém,
ha nekik sem,
hiszen ők minden áldott nap megkondítják
a harangot a nyers adatok katedrálisában,
nos, szerintük az MI befalja ripsz-ropsz
az emberek egyharmadának melóját,
ott maradnak hoppon
a kártyacsippantók,
a drónzirregtetők,
a mobillaltáncolók,
a plasztikkulacsból vizetszlopálók,
a zápult illatú elektromos cigit szipákolók,
de még a kőkapirgálók,
az utcazenészek,
a felszolgálók is,
sakkormicsi-sakkormicsi-
sakkormicsinálunk?,
kicsikincseim,
agyaggalambjaim,
kotyogóskávéfőzőim,
tudjuk-e, hogy micsinálunk?,
hogyan tartjuk el időseinket,
akik szét dolgozták értünk testüket-arcukat?,
fogyatkozó gyermekeinket,
akik minket kéne, hogy eltartsanak?,
mikor majd végleg ráaszalódunk a világra,
mint kései gyümölcsök
elszáradt ágra.